

A photograph of a wooden door set in a brick wall. A hanging basket with green plants is suspended above the door. A white banner with blue text is draped across the top of the door. The text on the banner reads "PÄÄSY KIELLETTY POLIISI". The door has a brass handle and a keyhole. The overall scene is dimly lit, with a red splatter effect at the bottom left.

PÄÄSY KIELLETTY POLIISI

KIRKKONUMMEN KOLMOISSURMA

MARKO NIEMI

Minerva

Kirkkonummen kolmoissurma

MARKO NIEMI

KIRKKONUMMEN
KOLMOISSURMA

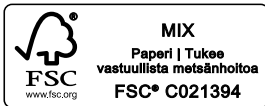

minerva
MINERVA KUSTANNUS
HELSINKI

Tämä teos perustuu osittain Ylen tuottaman ja Marko Niemen toimittaman Viimeinen johtolanka -podcastin 5. kauden aineistoon.

© Marko Niemi ja Minerva Kustannus, 2024

www.minervakustannus.fi

Minerva Kustannus on osa Werner Söderström Osakeyhtiötä.

Kansi: Justine Florio / Taittopalvelu Yliveto Oy

Graafinen suunnittelu ja taitto: Taittopalvelu Yliveto Oy

ISBN 978-952-410-041-0

Painettu EU:ssa

SISÄLLYS

Esipuhe	7
Luku 1: Mitä tapahtui heinäkuun lopulla 1990?	14
Luku 2: Kuka oli Veikko Rytkönen	21
Luku 3: Toisenlainen näkemys Veikosta	41
Luku 4: Rikostutkinnan alkumetrit	44
Luku 5: Ensimmäiset epäillyt	57
Luku 6: Berit Andersson	71
Luku 7: Yhteydet alamaailmaan	78
Luku 8: Rikostutkinta päättyy umpikujaan	87
Luku 9: Yllättävä tunnustus	96
Luku 10: Sata tonnia palkkamurhasta	104
Luku 11: Iina Ahosen kertomaa Punavuoren kaksoissurmasta	125
Luku 12: Kohtaaminen Soraliikemiehen kanssa	137
Luku 13: Veikko Rytkösen yritys RaTaRi Forest	158
Luku 14: RaTaRi Forestin kolmas perustajajäsen	169
Luku 15: Kirkkonummi henkirikosten kärjessä	176

Luku 16: Poltettu mökki löytyy	182
Luku 17: Vaihtoehtoinen tapahtumien kulku	187
Jälkikirjoitus	195
Lähteet	200
Henkilöhakemisto	204

ESIPUHE

Ajelen autolla hyvin metsäisen ja kallioisen Volsin kylätanhan läpi Österbyntietä pitkin. En edes erota surmataloa puiden lomasta, vaikka olen nähnyt ne samat, lehdissä julkaistut kuvat talosta kymmeniä, ellen jopa satoja kertoja etsiessäni tietoja Veikon, Beritin ja Jessica-vauvan kohtalosta. Tapauksesta on kirjoitettu paljon juttuja, mutta koska sen nykyinen tutkinnanjohtaja on pannut suunsa suppuun, joudun palaamaan samoihin juttuihin yhä uudestaan. Etsin nykyisen ja entisten tutkinnanjohtajien sitaateista nyansseja ja koetan löytää jopa rivien välistä johtolankoja. Niinpä talosta esitetyt kuvat ovat syöpyneet verkkokalvoilleni. Silti ajan talon ohi kuin minkä tahansa punatiilisen omakotitalon, vaikka mutkikkaalla, kapealla tiellä ajovauhtikin on maltillinen.

Mitäpä Volsin kylästä voisi sanoa Kirkkonummea tarkemmin tuntemattomalle? Se sijaitsee kuutisen kilometriä Kirkkonummen keskustasta luoteeseen tai lähes-tulkoon pohjoiseen. Volsin kylässä asui 1990 ehkä noin 300

asukasta. Kylälle on kuitenkin rakennettu sen jälkeen uudistaloja, mutta toki vanhoja asukkaita on myös kuollut, joten asukasluku lienee samoissa lukemissa kuin 90-luvulla. Se on usean pikku järven syleilyssä uinuva kyläyhteisö, jossa asui aiemmin lähes täysin ruotsinkielistä väkeä. Sotien jälkeinen jälleenrakennus, Upinniemen varuskunta ja uudet tehtaat toivat kuitenkin paljon uusia asukkaita Kirkkonummelle. Muun muassa Suomen Kaapelitehdas ja Suomen Sokeri siirsivät teollista toimintaansa Helsingistä Kirkkonummelle. Perinteinen ruotsinkielinen maanviljelyspitäjä muuttui, kun tuhannet suomenkieliset duunarit muuttivat töiden perässä Kirkkonummelle, osa Volsiinkin, kuten kovan työmiehen maineessa ollut Veikko Rytönen.

Kun Volsia lähestyy autolla idästä päin Kehä III:sta, kuten minä teen, joutuu ajamaan Österbyntietä ja siis tahtomattaankin murhatalon vierestä, vaikka sitä ei huomaisikaan. Pikemminkin autoilija saattaa havahtua surmatalosta nähden toisella puolella Österbyntietä sijaitsevan 16-väyläisen frisbeegolfradan olemassaoloon. Voi kylällä toki pelata ihan oikeaa golfiakin, Kurk Golfissa, jossa on sekä 18-reikäinen että yhdeksänreikäinen kenttä.

Nuorisoseurantalo on rakennettu kalliolle, ja vähän kalteva parkkipaikka on hauskasti kallion päällä. Parkkiruutuja kalliolle ei sentään ole maalattu. Kaj Nurmi seisoo autonsa vieressä ja heiluttaa ystävällisesti kättään. Olen kymmenisen minuuttia myöhässä sovitusta ajasta. Se ei näytä harmittavan eläkkeellä olevaa palopäällikköä.

Volsiin vuonna 1990 vähän ennen murhenäytelmää muuttanut, Kirkkonummen entinen palopäällikkö Kaj

Nurmi lupaa esitellä kylää ja näyttää kolmoissurman kannalta oleelliset paikat. Kaj on myös nuorisoseuran puheenjohtaja, itse asiassa toistamiseen, joten tapaamispaikaksi sovittiin tietenkin nuorisoseuratalo, ruotsiksi Vohlsnejdens ungdomsförening. Taloa kutsutaan nimellä Bygdebo. Nurmi johti nuorisoseuraa ensin vuodet 2000–2004. Sitten 2014 hänet valittiin johtoon uudelleen.

Istun autoon ja Kaj aloittaa esittelyn: ”Tämä rakennettiin tähän 1950-luvulla. Se oli kirkonkylän nuorisoseura, joka tämän tähän itse asiassa rakensi, koska Porkkalan miehityksen aikaan heidän talo jäi sinne toiselle puolelle.” Nurmi viittaa jatkosodan jälkeiseen aikaan 1944–1956, jolloin Neuvostoliitto vuokrasi Suomen valtiolta Kirkkonummelta Suomenlahteen työntyvän Porkkalanniemen sotilastukikohdakseen. Kun puna-armeija poistui Porkkalasta 50-luvulla, nuorisoseuratalo jouti volsilaisten käyttöön.

Kaj Nurmi kaartaa nuorisoseurantalolta ensin Volsintielle, joka halkoo kylää, ja aika pian olen takaisin Österbyntiellä. Punatiilinen talo yllättää jälleen minut. Tällä kertaa se on oikealla puolella ja sijaitsee ihan tien vieressä, tosin vähän puiden suojassa. Tuntuu mahdottomalta, että murhaajalla olisi ollut pokkaa jättää autonsa Österbyntielle ja kävellä taloon tekemään pahojaan, saati sitten ajaa näkyvästi talon pihalle.

Olemme sopineet Kaj Nurmen kanssa, että surmatalon nykyisiä asukkaita emme tällä kierroksella häiritse. He tuskin nauttivat enemmästä huomiosta, kun ovat sitä jo saaneet varmasti aivan liikaa. Sen sijaan Kaj ajaa minut Posteljoonintielle, joka on saanut nimensä siitä, että sen

varrella asui joskus useampia postinkantajia. Näemme Posteljoonintien kierroksella neljä viisi taloa, mutta koska välissä on metsikköä, on vaikea uskoa, että tämän kadun varrelta olisi tehty kesäyönä mitään havaintoja surmatöistä tai tekijän käyttämästä ajoneuvosta.

Palaamme takaisin Österbyntielle. Veikon ja Beritin lähi-naapurit asuivat samalla puolen tietä parin sadan metrin päässä: Ponkilaiset ovat esiintyneet lehtijutuissakin. Hehän tontin Veikolle olivat myyneetkin. Ponkilaisilla oli tuohon aikaan koiria, joiden Veikko oli sanonut haukkuneen hänenkin vieraansa, joten hän ei mielestään koiraakaan tarvinnut. Tämä oli selvästikin uusi tieto Kaj Nurmelle. Hän on aina luullut, että Rytkösellä oli koira pihalla. Kylällä oli ihmetelty, miksi se ei ollut haukkunut yöllistä tunkeutujaa. Nyt asia selvisi Nurmelle.

Jossain lehtijutussa pääteltiin, että tekijä oli paennut teon jälkeen takaovesta ulos ja metsikön läpi autotielle, johon hän oli jättänyt autonsa. Haluan testata mielessäni, onko ajatuskulku mahdollinen ja pyydän Kaj Nurmea näyttämään minulle, missä voisi olla tällainen autolla ajettava tie, jonne pääsisi livahtamaan talolta metsän läpi kenenkään huomaamatta.

Kaj hoksaa nopeasti, mitä tarkoitan ja ajaa autonsa takaisin Volsintielle. Oikealle puolelle jää entinen vanhainkoti. Käännyimme Volsin kartanon kohdalta vasemmalle Humaljärven rantaan, Volsinlahdelle. Rannassa on pieni venevalkama, jonka kohdalle voi kuvitella jättävän autonsa niin, että se ei herätä kummastusta kyläläisissä. Kyllä joku voi tulla yölläkin rantaan ja lähteä veneellä kalastamaan. Kun katsoo

hiekkatieltä Rytkösen talon suuntaan, takapihalta alkavan metsikön ja venevalkaman väliin jää reilu sata metriä peltoa. Riippuu tietenkin siitä, mistä kohtaa mahdollinen tekijä hiekkatielle kävelee, mutta pelto-osuus olisi paljastumisen kannalta riskialttein kohta pakoreittiä.

Matka jatkuu hiekkasta metsätietä syvemmälle, kunnes olemme taas melko lailla Rytkösen talon kohdalla mutta rannan puolella. Kaj osoittaa sormella rintamamiestaloa, jossa kolmoissurman aikaan asui vanha ruotsinkielinen pariskunta, jonka vaimo eli sittemmin yli satavuotiaaksi ja ilmeisesti mieskin. Pariskunnan poika tiesi kertoa Kajlle, että poliisi oli puhuttanut hänen vanhempiaan teon jälkeen, mutta millä kielellä, sitä emme pääse enää pariskunnalta tarkistamaan. Voi olla, että puhuttaminen on ollut lyhyt, mikäli se tehtiin suomeksi.

Kaj pysähtyy ennen rintamamiestaloa ja laittaa pakin päälle. Ennen kuin hän ehtii kääntää autoaan, rintamamiestalosta kävelee reippain askelin suoraryhtinen eläkeläismies, jota ei olemuksensa perusteella eläkeläiseksi edes uskoisi. Hän on edellä mainittujen ”satavuotiaiden” poika. Hän kertoo, että Rytkösen tapauksen aikaan heillä oli postilaitikko Posteljoonintien tienhaarassa, jonne vei polku läpi metsikön. Sitä samaa polkua on toki voinut käyttää myös murhaaja.

Satavuotiaiden poika oli reissussa tragedian aikaan. Hän tuli tietoiseksi tapauksesta iltapäivälehtien lööpeistä, kun oli paluumatkalla tankkaamassa autoaan Lahdessa. ”Kirkkonummella tapahtunut veriteko”, huusivat lööpit. Hän ajatteli, että varmaan jossain Masalassa. Tapauksen läheisyys

paljastui vasta, kun hän oli päässyt kotiin reissusta. Surmatalo sijaitsi vain muutaman sadan metrin päässä kotitalosta. Mies muistaa vielä senkin, että ”silloin satoi hemmetisti”. Se pitää paikkansa. Rankkasade oli sotkenut jälkiä pihalla perusteellisesti.

Paluumatkalla nuorisoseurantalolle pohdimme Kajn kanssa sitä, että veritöiden tekijällä on joko ollut paikallistuntemusta tai sitten hän on tutkinut seutua etukäteen, mikäli hän on löytänyt metsikön läpi kulkevan naapureiden polun postilaatikolle. Mehän emme tiedä, mistä tekijä on tullut ja minne mennyt, mutta todennäköisesti hänellä on ollut auto jemmassa jossain ja sen luo hän on teon jälkeen myös palannut.

On vaikea kuvitella, että tässä idyllisessä yhteisössä joku on pystynyt tekemään niin järkyttävän rikoksen kuin heinäkuun viimeisenä viikonloppuna 1990 Volsissa tapahtui, aivan Österbyntien vieressä, silloin vielä uuden karheassa tiilitalossa. Tosin ei murhaajalla välttämättä ole mitään tekemistä Volsin kylän kanssa.

Nimimerkkien käyttö kirjassa

Kuten usein rikosaiheissa haastateltavilla on omat syynsä esiintyä ilman nimeä tai nimimerkillä. Kirkkonummen kolmoissurma ei tee poikkeusta. Itse asiassa Kirkkonummen tragedian ympärillä tuntuu leijuvan yhä käsin kosketeltava pelon ilmapiiri. Suvut kyräilevät toisiaan, ja suvun sisälläkin epäilykset elävät edelleen, vaikka murhista on kulunut aikaa yli 30 vuotta. Luettelen alla kirjassa käyttämäni nimimerkit.

Veikon entinen puoliso Gunilla
Veikon nuorempi poika NN
Veikon vanhempi poika VV
Veikon veli Hannu
Veikon sisar Pirkko
Veikon sisar Tuija
Veikon sisar Margit
Veikon sisar Ritva
Veikon sisarpuolen tytär Merja
Veikon sukulainen Martti
Veikon kaveri Sakari
Petosmies
Soraliikemies
Beritin ystävättäret AA ja BB
Tunnustuksen tehnyt herra X
Tietolähde XX

LUKU 1

MITÄ TAPAHTUI HEINÄKUUN LOPULLA 1990

Tämä kirja kertoo Kirkkonummen Volsin kylässä heinäkuun viimeisenä viikonloppuna 1990 tapahtuneesta kolmoisurmastasta, yhdestä Suomen rikoshistorian karmaisevim-
masta verityöstä, jota ei ole vielä kukaan selvitetty. Kerron nyt, mitä tiedän tuosta kohtalokkaasta lauantaipäivästä ennen surmatöitä.

Kokonainen ydinperhe, 42-vuotias isä Veikko Antero Ryt-
könen, 35-vuotias äiti Berit Anne Mari Andersson ja kolmi-
kuukautinen tyttövauva Jessica Melanie, tapettiin makuu-
huoneeseen yöllä heidän ollessaan sikeässä unessa. Muutoin
voitaisiin puhua jopa kolmoismurhasta, mutta poliisi ei
pidä vauvan kuolemaa murhana. Pieni Jessica-vauva toden-
näköisesti hukkui rikki menneeseen vesisänkyyn murhaajan
melskatessa makuuhuoneessa teräaseella.

Veikon vanhin poika VV oli käynyt lauantaina 28.7.1990
palauttamassa isältään lainaamansa porakoneen mutta oli
poistunut talosta nopeasti, koska Veikko oli jossain työkeikalla.

VV:n pikaisen vierailun talolla näkivät myös naapuritalon Ponkilaiset omalta tontiltaan. Berit suunnitteli matonpesureisua ja oli jo lastannut matot autoonsa. Berit suunnitteli myös yhdeksänvuotiaiden kaksostensa, tytön ja pojan, yökyläilyä lauantaina joko isälleen tai jollekin toiselle sukulaiselle. Kaksoset menivät yökylään, mutta matot jäivät jostain syystä pesemättä. Ne olivat yhä pesemistä vaille siinä vaiheessa, kun perheen ruumiit löydettiin.

Tästä on yksi Veikon siskoista, Pirkko, päätelty, että joku oli lauantain aikana käynyt hakemassa Beritin koti- ja autonavaimet. Tältäkin huhulta, mikäli se on väärä, olisi poliisiin helppo leikata siivet. Olen tosin kuullut, että siinä vaiheessa, kun Veikon pojat VV ja NN olivat myymässä kuolinpesän nimissä Veikon kuorma-autoa, sen avaimia ei löytynyt mistään. Kuorma-auto myytiin siis ilman avaimia.

Jossain vaiheessa päivää tai iltaa Veikko saapui töistä kotiin. Veikolla ja Beritillä oli vihdoin työviikon päätteeksi aikaa toisilleen. Kotona olisivat vain he kaksi ja kolmi-kuukautinen Jessica-vauva. Miten lauantai-ilta lopulta sujui Volsin talossa? Siitä meillä ei ole tietoa.

Tosin esittelen kirjan lopussa luvussa 17 toisenlaisen teorian, joka liittyy tähän asetelmaan: kaksoset poissa kotoa, paikalla vain isä, äiti ja vauva.

Poliisi epäilee, että joku oli tunkeutunut ilman murtojälkiä Veikko Rytkösen perheen omakotitaloon Österbyn-tielle seuraavana yönä eli lauantain ja sunnuntain välisenä yönä. Murhaaja oli yllättänyt koko nukkuvan perheen sängystään. Poliisiin vanhoissa lehtijutuissa antamien kommenttien perusteella tappaja on tiennyt, mitä on tullut

tekemään ja kävellyt suoraan makuuhuoneeseen. Hän on murhannut ensin vahvaksi tiedetyn Veikon ja sitten Berit Anderssonin. Kolmen kuukauden ikäisen Jessican kuolemaa poliisi on tutkinut kuolemantuottamuksena. Ei ole varmaa, nostiko murhaaja Jessican omasta sängystään rikki menneeseen vesisänkyyn vai nukkuiko Jessica siinä jo valmiiksi. Joka tapauksessa poliisi ei pidä mahdollisena sitä, etteikö murhaaja olisi ollut tietoinen vauvan paikallaolosta.

Joku oli riehunut siellä vihan vallassa veitsellä ja jollain toisella astalolla. Veikko oli löytynyt puolittain sängyn päältä ja puolittain kontiltaan sängyn vierestä. Berit ei ollut ehtinyt tai uskaltanut nousta sängystä. Molemmilta aikuisilta olivat kallot halki, mikä viittaa jonkin raskaan lyömäaseen käyttöön.

Jutun ensimmäinen tutkinnanjohtaja, rikosylikomisario Tuomo Koho paljasti lokakuussa 1991 *Aamulehdelle*, että näky makuuhuoneessa oli tyrmistyttävä. Se tiedetään, että henkirikoksen tekijät eivät yleensä siirtele ruumiita, ellei ole tarkoitus peitellä tekoa tai kyseessä ole psykopaatti.

Keskustelupalstoilla, kuten murha.infossa, on spekuloitu loputtomasti, miten teko on mahdollisesti tapahtunut Rytkösen ja Anderssonin makuuhuoneessa: Kuinka monta tekijää paikalla on ollut? Kumman vanhemman kimppeun on käyty ensin? Onko vauva siirretty veritöiden jälkeen vesisänkyyn hukkumaan, vai oliko hänet siirretty siihen valmiiksi nukkumaan? Miksi murhaaja ei ole ampunut uhrejaan vaan käyttänyt lyömäaseita? Mikä on se toinen astalo, jota murhaaja on käyttänyt veitsen lisäksi?

Mitä Veikon ja Beritin makuuhuoneessa on tarkasti ottaen tapahtunut, tietää vain itse tekijä, ja tietenkin poliisilla on

siitä melko hyvä käsitys rikospaikkatutkinnan ansiosta. Meidän muiden on tyytyminen siihen, mitä tutkiva poliisi on asiasta vuosien saatossa kertonut julkisuuteen.

Poliisin tutkiessa talon he totesivat, että makuuhuone oli verensekaisen veden peitossa ja keittiössä oli pengottu paikkoja. Murhaajan riehussa teräaseella oli vesisänky mennyt rikki, ja tämän takia vettä oli lainehtinut lattialle kymmeniä ellei jopa satoja litroja. Tämä seikka vaikeutti poliisin teknistä tutkintaa, koska vesi pyyhki tehokkaasti tappajan jättämiä jälkiä makuuhuoneessa. Kaikki muut huoneet olivat tiptop-kunnossa. Berit Anderssonilla kerrotaan olleen astma, ja senkin takia hän piti kodin siistinä. Hän oli myös siivousalan ammattilainen.

Keittiöstä murhaaja oli löytänyt ruutuvihkon, joka toimitti Veikolla muistikirjan tai jopa kirjanpidon virkaa. Vihkoon Veikko oli merkinnyt työsuorituksiaan ja tietoja niistä, jotka olivat jääneet hänelle velkaa. Vihko saattoi olla murhaajalle tärkeä todistuskappale, mikäli verityöt liittyivät Veikon bisnekseen tai henkilöihin, jotka olivat hänelle velkaa. Muistivihkon lisäksi murhaaja oli löytänyt metallisen kirjetelineen, jossa oli ollut rahaa noin 20 000 markkaa. Myös Veikon ja Beritin lompakot oli tyhjennetty seteleistä.

Rahojen vienti saattaa olla myös harhautus, jolla tekijä on saanut teot näyttämään ryöstömurhilta. Näin siis mikäli tekojen taustalla onkin mustasukkaisuus, jolloin kyse olisi intohimorikoksesta. Tai voihan teko olla kosto jostain hämäräbisneksissä syntyneestä erimielisyydestä. Tästä enemmän tuonempana useissa tämän kirjan luvuissa.

Tapauksen nykyinen tutkinnanjohtaja, rikoskomisario Kimmo Huhta-aho keskusrikospoliisista vastasi *Iltalehdelle* kesäkuussa 2021, kun häneltä kysyttiin tekijöiden määrästä, että ”pimeän jutun kohdalla tekijöiden lukumäärä ei ole sellainen erikseen pohdittava asia, eikä se vaikuta tutkintatoimiin”.

Tästä huolimatta aion käyttää murhaajasta tässä kirjassa yksikkömuotoa. Miksi? Siksi, että käytyäni läpi lukuisia nykyisen tutkinnanjohtajan antamia lausuntoja, huomasin, että Kimmo Huhta-aho käyttää itsekin usein yksikkömuotoa. Huhta-aho on arvioinut, että kolmoissurmaaja ei ole avautunut teosta koskaan kenellekään, ja muun muassa siksi tapaus on pysynyt toistaiseksi pimeänä.

Myös tapauksen alkuperäinen tutkinnanjohtaja Tuomo Koho täryytti asian *Aamulehdelle* lokakuussa 1991 niin suoraan kuin mahdollista: ”Poliisi on varma, että surmien takana on yksi henkilö – joko mies tai nainen.”

Outo hinauspyyntö

Ennen kuin jatkan seuraavaan päälukuun, on kerrottava eräästä erikoisesta tapauksesta ennen kolmoissurmia. Olin välittänyt Kirkkonummen kolmoissurmasta päätutkija Joni Aaltoselle maaliskuussa 2023 mielestäni lupaavan vinkin, jonka olin saanut yhdeltä *Viimeinen johtolanka* -podcastin kuuntelijalta. Se liittyi Veikko Rytkösen vähän ennen surmia saamaan mystiseen hinauspyyntöön Peuramaan lasketelurinteiden ja golfkentän parkkipaikalle. Hinauspyyntö oli jätetty Veikon ja Beritin postilaatikkoon viikkoa tai kahta ennen murhia. Se oli kömpelöllä käsialalla kirjoitettu

paperilappunen, jolla Veikko Rytönen saatiin houkuteltua kotoaan pois keskellä yötä. Käsinkirjoitetussa lapussa luki seuraava teksti:

”Hyvää iltaa! Tarvittaisiin tänään hinausauto Peuramaalla. Asuntoauto MB. Tulen vaimoni kanssa paikalle kello 23.30 ja odottelemme hinausautoa siellä. Meidät pitäisi hinata Malmin Veholle. Terveisin Matti Paananen.”

Ahkerana työmiehenä tunnettu Veikko lähti töihin vaikka keskellä yötä ja tähän hinauspyynnöllä juuri tähdättiin. Veikko kävi Peuramaalla kaksikin kertaa, mutta paikalla ei ollut Matti Paanasta vaimoineen eikä edes sitä Mercedes Benzin asuntoautoa.

Kysyin oudosta hinauspyynnöstä myös Veikon ystävältä Sakarilta, oliko Veikko ihmetellyt työtilausta myös hänelle? Sakari kertoi, että itse asiassa Veikko oli pyytänyt häntä Beritin turvaksi sinä iltana, mutta se ei onnistunut, koska Sakari oli itsekin reissussa. Veikko oli kertonut Sakarille, että hän oli alun alkujaankin epäillyt hinauspyyntöä ja mennyt paikalle aseistettuna.

Ystävän kertomus vaimonsa ja itsensä puolesta pelkäävästä, käsiase mukana työtehtäviin menevästä Veikosta antaa kuvan, että hän osasi odottaa jotain pahaa tapahtuvaksi. Mutta oliko Veikon tilaaminen hinaustehtäviin keskellä yötä Peuramaalle sitten ansa? Mikä oli harhautuksen todellinen syy? Koska lappu hinauspyynnöstä oli jätetty postilaatikkoon, harhauttaja ainakin tiesi tarkalleen, missä

Veikko ja Berit asuivat. Peuramaa sijaitsee reilun kymmenen kilometrin päässä tuosta talosta. Suunnitteliko joku silloin karmeaa verityötä, mutta jostain syystä perääntyi?

Sain vihjeessä nimen henkilöstä, joka olisi ollut jossain Peuramaan parkkipaikan lähistöllä väijymässä Veikkoa, mutta jostain syystä oli mennyt joko sisu kaulaan tai hän oli tullut häirityksi, eikä mitään sitten koskaan Peuramaan parkkipaikalla tapahtunut. Liittyykö harhautukseksi tulkittu hinauspyyntö sitten varsinaiseen veritekoon mitenkään? Joka tapauksessa erikoinen sattumahan se olisi, jos ei liittyisi. Mielestäni saamani vinkki oli tarkistamisen arvoinen, ja sitä samaa sanoi KRP:n päätutkija Joni Aaltonen minulle puhelimesta.

Useiden lyhyiden puheluiden jälkeen minulle selvisi yksi syy, miksi päätutkija Aaltonen ei halunnut puhua pitkään luuri korvalla. Hän epäili, että tallentaisin puhelut ja käyttäisin niitä sellaisenaan podcastissani. Omia puheluita saa toki tallentaa, mutta Aaltosen pelko oli turha. Aikomukseni oli saada ihan aito haastattelu joko häneltä, tutkinnanjohtaja Kimmo Huhta-aholta tai Huhta-ahon esimieheltä. Vaikutti todella siltä, että päätutkija ei luottanut minuun eikä siksi uskaltanut puhua puhelimesta. Hän lupasi yrittää järjestää tapaamisen, jossa olisin antanut lisätietoja edellä mainittuun Peuramaan parkkipaikan vinkkiin, mutta sitä tapaamista ei ole järjestynyt tähän päivään mennessä, kun tätä kirjaa kirjoitan.

KUKA SURMASI KOKONAISEN PERHEEN JA MIKSI?

**Yksi Suomen rikoshistorian järkyttävimmistä ja
samalla vaikeimmin ymmärrettävistä rikoksista**

Vuonna 1990 tehtiin kesäyönä Kirkkonummella poikkeuksellisen raaka rikos. Kokonainen perhe eli isä Veikko Rytkönen, äiti Berit Andersson ja kolmekuukautinen Jessica-vauva tapettiin raa'asti vasta valmistuneen omakotitalon makuuhuoneeseen. Tekijä katosi, pelko jäi.

Keskusrikospoliisi satsasi parhaat voimansa tapauksen selvittämiseen. Silti juttu ei lähtenyt selviämään. Oliko verityö ammattilaiselta tilattu palkkamurha?

Yleisradion pitkän linjan tutkiva rikostoimittaja Marko Niemi selvitteli tapausta lähes vuoden verran. Selvitystyön tuloksena syntyi *Viimeinen johtolanka* -podcast-sarjan viides kausi, jonka Yle julkaisi maaliskuussa 2023.

Yksi vuosi ei kuitenkaan riittänyt paljastamaan kaikkea oleellista tapauksen taustoista. Juuri kukaan ei halunnut puhua asiasta eikä ainakaan omalla nimellään. Pelko tuntuu pitävän yhä suut supussa. Nyt Niemi on kääntänyt kaikki kivet ja kannot ja löytänyt jälleen uusia mielenkiintoisia johtolankoja.

Marko Niemi on rikostoimittaja, joka tunnetaan mm. *Poliisi-TV:stä* ja *Viimeinen johtolanka* -podcastista, jossa hän paneutuu suomalaisiin rikostapauksiin. Marko Niemi on raportoinut 30 vuotta kestäneellä true crime -urallaan aiemmin muun muassa huumeerikollisuudesta ja erilaisista huijauksista, kuten WinCapita-vyyhdistä. Viime vuosina hän on erikoistunut tutkimaan selvittämättömiä henkirikoksia ja katoamistapauksia. *Kirkkonummen kolmoisurma* on hänen esikoisteoksensa.

KL 30.16

Kansi: Justine Florio/
Taittopalvelu Yliveto Oy
www.minervakustannus.fi

MIX
Paperi | Tukee
vastaustusta metsänhoitoa
FSC® C021394

minerva

ISBN 978-952-410-041-0

